

Nr 148.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag dels till avlöning åt en föredragande inom finansdepartementet i ärenden rörande sparbanksväsendet, dels ock till bestridande av kostnaderna för sparbanksinspektörens verksamhet; given Stockholms slott den 21 mars 1922.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

F. V. Thorsson.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 21 mars 1922.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson anför:

Jämlikt Kungl. Maj:ts beslut denna dag skall till riksdagen avlåtas proposition med bland annat förslag till lag om sparbanker. Enligt nämnda förslag skall tillsynen över sparbankerna vara uppdelad emellan

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 1 saml. 128 häft. (Nr 148.) 1

länsstyrelserna, en var för sitt län, samt en ny befattningshavare, sparbanksinspektören, som förordnas av Kungl. Maj:t. Till bestridande av kostnaderna för sparbanksinspektörens verksamhet skola rikets sparbanker enligt 65 § i förslaget vara skyldiga att årligen erlægga bidrag enligt bestämmelser, som meddelas i administrativ ordning. Sparbanksinspektören skall emellertid, på sätt jag vid berörda förslags remitterande till lagrådet den 3 nästlidne februari närmare utvecklat, icke blott vara ett tillsynsorgan, utan han skall även, i den mån hinder ej möter, hava att inom finansdepartementet handlägga där förekommande sparbanksfrågor. På grund härav kunna kostnaderna för sparbanksinspektörens verksamhet icke helt läggas å sparbankerna utan böra fördelas emellan dem och statsverket. Statsverket torde sålunda böra vidkännas kostnaderna för avlöning jämte dyrtidstillägg åt sparbanksinspektören i hans egenskap av föredragande inom finansdepartementet i ärenden rörande sparbanksväsendet ävensom deltaga i vissa kostnader, såsom kostnaderna för hyra, expenser m. m. Med hänsyn till att inom finansdepartementet för närvarande finnes till disposition en för inspektören lämplig lokal jämte inventarier torde statsverkets skyldighet att deltaga i sistberörda kostnader lämpligen kunna, åtminstone så länge omfördälda lokal kan för ändamålet disponeras, fullgöras på det sätt, att statsverket tillhandahåller lokal jämte erforderliga möbler och övriga inventarier och i samband därmed av finansdepartementets ordinarie expensanslag bekostar renhållning, lyse, värme och telefon.

Sparbanksinspektören torde i avseende å tjänsteställning böra likställas med tjänsteman i 20:e lönegraden enligt avlöningsreglementet den 22 juni 1921 för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen. Då befattningen bör uppföras på extra stat, skall följaktligen sparbanksinspektörens begynnelselön uppgå till 10,020 kronor, varav en tredjedel torde böra beräknas för inspektörens tjänstgöring såsom föredragande inom finansdepartementet. I enlighet härmed har också i årets statsverksproposition under sjunde huvudtiteln å extra stat för första halvåret 1923 i berörda avseende beräknats ett förslagsanslag å högst 1,670 kronor, varjämte förutsatts, att av det under sjunde huvudtiteln å extra stat begärda anslaget till dyrtidstillägg skall till inspektören utgå ett belopp, motsvarande en tredjedel av det dyrtidstillägg, som tillkommer befattningshavare, vars årlön uppgår till 10,020 kronor.

De kostnader, med undantag för dyrtidstillägg, som enligt vad ovan sagts icke böra bestridas av statsverket och följaktligen skola gäldas

genom bidrag från sparbankerna, kunna för helt år beräknas på följande sätt:

$\frac{2}{3}$ av avlöningen till sparbanksinspektören	kronor 6,680
Avlöning till ett kontorsbiträde, kvinnligt,	» 2,040
Vikariatsersättningar, expenser m. m.	» 3,000
Rese- och traktamentsersättningar.....	» 5,000
	<hr/> Summa kronor 16,720

Vad angår kostnaderna för dyrtidstillägg åt sparbanksinspektören och kontorsbiträdet kunna de i sin helhet beräknas till i runt tal respektive 3,300 och 1,000 kronor för hela år 1923. En tredjedel av kostnaden för dyrtidstillägget åt sparbanksinspektören skulle, enligt vad förut sagts, bestridas av statsverket, medan två tredjedelar av samma kostnad jämte hela kostnaden för dyrtidstillägg åt kontorsbiträdet torde böra bestridas av sparbankernas bidrag. Jag förutsätter givetvis, att dyrtidstilläggen skola utgå efter de för befattningshavare vid nyreglerade verk gällande grunder.

Statsverkets kostnader för avlöning till sparbanksinspektören i dennes egenskap av föredragande inom finansdepartementet i ärenden rörande sparbanksväsendet skulle alltså för första halvåret 1923 — frånsett dyrtidstillägg, som torde böra bestridas från det allmänna anslag till dyrtidstillägg, vilket läser komma att uppföras under sjunde huvudtiteln — kunna beräknas till 1,670 kronor, vilket belopp torde böra såsom förslagsanslag, högst, anvisas å extra stat för tiden 1 januari—30 juni 1923.

Kostnaderna i övrigt för tiden 1 januari—30 juni 1923 för sparbanksinspektörens verksamhet torde, såsom av det föregående framgår, kunna beräknas till 8,360 kronor jämte dyrtidstillägg, omkring 1,600 kronor, eller tillhopa cirka 9,960 kronor. Beträffande den budgettekniska behandlingen av ifrågavarande kostnader, skulle det vara riktigast, därest å budgetens inkomstsida bland egentliga statsinkomster, uppörd i statens verksamhet, kunde uppföras en inkomsttitel, förslagsvis med benämningen »bidrag till sparbanksinspektörens verksamhet», till belopp av 9,960 kronor samt å utgiftssidan upptagas ett reservationsanslag å enahanda belopp att direkt utgå av samma bidrag. En dylik anordning synes också, sedan den föreslagna lagen hunnit komma i tillämpning, böra genomföras. Vad angår statsregleringsperioderna 1 januari—30 juni 1923 och 1 juli 1923—30 juni 1924 torde det emellertid bliva nödvändigt att tillämpa en i viss mån annan ordning. Då sparbanks skyldighet att erlægga bidrag till bestridande av sparbanksinspektörens

verksamhet på grund av 75 § i lagförslaget icke inträder, förrän den nya lagen blivit gällande för sparbanken, vilket icke behöver bliva fallet förrän mot slutet av år 1923, kunna sparbankernas bidrag, ehuru de skola utgå i förhållande till deras omslutning vid 1922 års utgång och avse år 1923 i dess helhet, icke till siffran fastställas och uttagas förrän efter utgången av första halvåret 1923. Det kan sålunda redan nu förutses, att några bidrag från sparbankerna icke komma att inflyta under statsregleringsperioden 1 januari—30 juni 1923. Att vid sådant förhållande i budgeten för nämnda period såsom inkomst upptaga dylika bidrag synes mindre riktigt. Å denna riksstat skulle sålunda ifrågasvarande statsverksamhet komma till uttryck allenast å utgiftssidan, där ett anslag å 9,960 kronor torde böra uppföras. Anledning att giva detta anslag annan natur än reservationsanslag synes icke förefinnas. För påföljande statsregleringsperiod, då bidrag för två kalenderår torde komma att inflyta, synes antingen kunna förfaras så, att inkomsterna av dylika bidrag i budgeten upptagas med 9,960 kronor utöver årskostnaden, eller ock från ifrågasvarande reservationsanslag tagas i anspråk motsvarande belopp.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

å extra stat för tiden 1 januari—30 juni 1923 under sjunde huvudtiteln anvisa

dels till avlöning åt en föredragande inom finansdepartementet i ärenden rörande sparbanksväsendet ett förslagsanslag, högst, å

kronor 1,670,

dels ock till bestridande av kostnaderna för sparbanksinspektörens verksamhet ett reservationsanslag å

kronor 9,960.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, på tillstyrkan av statsrådets övriga ledamöter, gilla samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Martin Philipson.